

Златната ябълка и вълшебните орехи

Живял някога един цар. Той имал трима сина. И тримата пораснали, станали големи. В двора на царя растяло дърво, което всяка година давало по един плод – златна ябълка. Но винаги преди да узрее ябълката, долитало птиче и я откъсвало. За царя ябълка не оставала.

Един път царят повикал най-големия си син и му казал:

– Сине, ти сега ще пазиш чудното дърво, да видим кой откъсва нашите златни ябълки! Толкова години вече ражда дървото плод, а ние един път не сме могли да го обереме!

– Ще пазя, татко! – обещал синът.

Добре, ама като пазил, пазил, и заспал. Дошло птичето, откраднало ябълката.

На следващата година, царят повикал средния си син.

– Сине, този път ти пази ябълката! – заръчал царят.

– Ще пазя, татко! – обещал синът.

Но и той като пазил, пазил, накрая заспал. Дошло птичето, откъснало ябълката и избягало.

На третата година царят викнал най-малкия си син.

– Поне ти опази ябълката, синко! – рекъл царят.

– Ще я опазя, тате! – обещал най-малкият.

Стъмнило се. Отишъл малкият син в градината и като отишъл – порязъл си пръста, че като го боли, да не заспива. Станало среднощ. И какво да види синът – дошло едно птиче. И като дошло, кацнало на ябълката, за да я откъсне. Стрелял веднага царският син с лъка си, но не могъл да го улучи, а само отчупил едно перо. Изпищяло птичето и отлетяло надалече.

Взел синът перото и отишъл при баща си.

– Татко, – казал, – ето ти това перо. То е от едно птиче, което обира ябълките ни.

– Птиче, значи!? Елате сега тримата тука! Тръгнете в различни посоки и намерете птичето къде се е скрило!

Така и направили тримата сина. Тръгнали на три различни страни, търсили птичето, търсили го, но все не можели да го намерят. Големият син се отказал от търсенето и станал бозаджия в един град, средният